

Men hvorfor har Landbruget med dets personlige Dygtighed ikke overvundet disse Toldskranker? Den højtærede Minister mente, at det var den faldende Skala i Jernbanelinierne, der var Skyld i den Begunstigelse, jeg omtalte med Hensyn til Importen fra Tyskland. Det er ikke rigtigt; enten det er kortere eller længere Afstande, begunstiges Udlandet stadigt, og jeg har udtrykkelig udtalt mig om, hvorledes denne Misère er opstaaet. Af alle de Udtalelser, der ere fremkomne her ved Toldbehandlingen fra den højtærede Minister, faar man det Indtryk, at han kun repræsenterer, kun interesserer sig for en enkelt Samfundsklasse, og at de andre Samfundsklassers Ve og Vel, særlig Industriens og Haandværkets, er ham ret ligegyldig. Den højtærede Finansminister synes at savne Forstaaelse af, at han er Finansminister for det hele Land, og at han ikke som Prinsessen maa nøjes med det halve, og det er meget beklageligt.

Jeg skal ikke indlade mig paa nogen videre Diskussion med det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen). Jeg tror ikke, at det vil være til nogen Tilfredsstillelse for det høje Ting at høre paa. Han fandt en Modsigelse hos mig deri, at jeg ved at omtale Tariffbegunstigelsen i Tyskland og ved at nævne Søm angav, at de bleve solgte til 39½ Kr. pr. Ton lavere herhjemme end i Tyskland. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den omtalte Fabrik har eksisteret i adskillige Aar trods Fragtbegunstigelsen og trods det, at man har kastet sin Overproduktion her ind. Men den har eksisteret med den nuværende Told, hvad den vel ikke kan vedblive med, naar Tolden bliver nedsat. Det var rart, om det ærede Medlem kunde sige mig, hvorledes man uden Beskyttelse og med en højere Arbejdsløn kan bevare Arbejdet her i Landet. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Importen af Snedkerarbejde i de sidste 10 Aar er stegen med 171 pCt. Hvorledes tror det ærede Medlem nu, at det vil gaa i de næste 10 Aar, hvis vi nu sætte Beskyttelsen ned; jeg tror, at Importen vil stige med et ganske anderledes Tal. Lige overfor det ærede Medlems Udtalelser om, hvorvidt Arbejdernes Andragende er skrevet paa et Kontor eller ej, vil jeg sige, at det ved jeg ikke, jeg har kun personlig talt med Stenhuggerne, og deres Andragende er ikke skrevet paa noget Kontor.

Sørensen-Saksager: Uden at komme ind paa Enkeltheder i dette store Forslag

vil jeg sige, at jeg har siddet med Opmærksomhed og lyttet til den indgaaende Debat om dette betydelige og omfattende Forslag, her foreligger, men jeg maa sige, at mit Synspunkt ikke er blevet synderlig forandret af denne lange og indgaaende Debat, der er ført her. Mit Standpunkt er, noget paa Grund af den Stand, jeg tilhører, saaledes, at jeg altid har betragtet denne Sag, man her beskæftiger sig med, fra et frihandleriskvenligt Synspunkt, og jeg maa sige, at dette mit Synspunkt ikke er blevet forandret her i nogen væsentlig Grad. Den Tale, som her er ført i sit videste Omfang, er fra Industriens og Beskyttelsens Mænd. Man har ikke fra Landbruget hørt nogen Røst om, hvorledes det stiller sig til den foreliggende Sag, og af den Grund har jeg tilladt mig at tage Ordet.

Der er sagt en hel Del, der sigtede til Landbruget og de Hjæpekilder, der paa forskellig Maade ere blevne rakt det, men i Virkeligheden er man ikke kommen til Kærnen. Det er ikke mange Aar siden, at man her i Landet angaaende Toldbeskyttelse førte en indgaaende Debat om, hvad der var rigtigt og retfærdigt, enten man skulde gaa til den saakaldte Beskyttelsestold overfor Landbruget, eller man ikke skulde gøre det. Man stredes den Gang stærkt derom, og ingen var ivrigere for at føre Landbruget ind paa Toldbeskyttelse end netop Industriens Folk. Det var dog sikkert et heldigt Træf, at man ikke fulgte med til at lade det danske Landbrug komme ind paa at gaa Beskyttelsens Vej. Der havde ganske sikkert den Dag i Dag ikke set ud i Danmark, som der gør nu, hvis man var gaaet ind derpaa. Ganske vist vil jeg indrømme, at det vilde være et farligt Skridt at foretage i vort Land og ogsaa uretfærdigt, om man vilde tage Skridtet alt for langt imod Industrien og derved hemme dens Udvikling, Fremgang og Bestaaen i og for sig. Det kan være meget rigtigt, men det er dog et meget stort Spørgsmaal, om ikke Industrien i Danmark er kommen for sent paa Færde og derfor først i de senere Aar, hvad vi dog vel alle kunne glæde os ved, er kommen op paa det Højdepunkt i Udvikling, som man maa kunne kræve. Men paa Grund af sin Beskyttelse er det sikkert nok ikke saa længe siden, at Industrien ikke fulgte med Tiden og Udviklingen. Man levede saa at sige i Stillehed og hvilede paa den — som et æret Medlem sagde — saakaldte Sovepude og holdt, som sagt, ikke Skridt med Udviklingen, forstod ikke at tage fat til rette Tid og paa rette